

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

An Episcopum possit concedere facultatem celebrandi. per modum actus
in loco profano, sed decente, extra domum suam, ipso absente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

qui nullam rationem assignant, posset tamen hæc asserti: Nam vel illa assuta uteris ex intentione sacrificandi in ipsa: & sic mortaliter peccas adhibendo planetam non benedictam: vel illa uteris non ex intentione sacrificandi in ipsa, & tunc non benedicitur, quia benedicitur vestis ex ipso sacrificio, in probabili illa sententia, quando vestis inservit sacrificio: at non inservit sacrificio illa, quam ex tua intentione, licet materialiter tecum habeas, sicuti habes ceteras usuales vestes, & nullo modo refert ad sacrificium. Confirmatur: nam si Episcopus benedictionem proferret presentibus duabus Planetis, (cum intentione benedicendi hanc, & non illam, certe hæc sola benediceretur, non autem illa: pari ergo modo (cum, quod in te nostra facit benedictio suppleat sacrificium) si ad illam vestem sacrificij benedictionem non refert, benedicta remanere non poterit.

Quid juris, quando una vestis sacra mutatur in aliam.

7. Si ex multis, v.g. Amictis immutatis fiat una Alba, & ex multis Stolis iidem immutatis una planeta: talis Alba, & Planeta indigerent benedictione: Dico (immutatis) nam si mutaretur forma sub qua benedicta erant, iam amitterent, ex dictis, benedictionem, atque adeo certa nova benedictione indigerent. Respondeo quod indigerent quia ex una parte tales amicti, & Stola nunquam habuerunt benedictionem Albæ, & Planetæ, & ex alia per illam unionem, nullam benedictionem acquisierunt.

8. Quid si tales Amicti, & Stola iterum disruerentur, & redirent ad pristinam formam, novæ benedictione indigerent? Respondeo nequaquam indigere, quia, cum supponamus, non amisisse suam formam, non desierunt esse iidem Amicti, & Stola, quæ erant prius.

9. Quod si ex Stola fiat Manipulus, & ex Manipulo Stola, juxta dicta §. 2. num. 2. non est necesse ut ad hunc novum usum, sicut nec deinde, quando forte redirent ad suum pristinum, nova benedictione benedicantur, quia Stola, & Manipulus non sunt diversæ vestes, solum enim una est brevior, alia longior, atque adeo una non indiget diversa benedictione ab altera. Sic Fagund. 1. *Eccl. præcept. lib. 3. cap. 2. §. 1. 3.*

CAPUT VI.

De Loco Sacrificij.

§. I. Quisnam ille sit.

1. Sacratissimum Missæ sacrificium, Primum, in Ecclesia consecrata offerri potest, & quidem olim solum in hac offerri poterat. Secundò in Ecclesia seu publico Oratorio benedictis. Tertiò, in Oratorio privato non benedicto, quod tamen ad sacrificij usum, veluti permanenter, deputatum est. Quartò in loco decenti, licet profano, ab habente ad hoc potestatem, designato, qui ad sacrificium celebrandum, veluti actualiter, semel, aut iterum, seu quoties expediens fuerit, deputetur.

2. Extra hæc loca celebrare, quidquid dicant Sotus, & Sæ apud Layman. *mor. citandum*, mortale erit. Sic Layman. *lib. 5. tract. 5. cap. 5. num. 2. Azor. som. 1. p. 1. lib. 10. cap. 26. §. 8. Coninch. de Sacr. q. 8. art. 3. d. 1. numero 224.* alique apud Bonac. *de Euchar. disp. quest. ult. p. 9. num. 10.* quia res est ex se gravis, & ita judicatur & omnium Fidelium sensu. Nulla autem incurritur poena saltem ipso facto, ut ex ipsis Sacris Textibus, quos iidem citati, alique apud ipsos, in contrarium afferunt, constare poterit.

3. Excipitur tamen communiter casus necessitatis, in quo potest extra dicta loca sacrificari. Judicatur autem à Doctoribus cum Delugo *de Euchar. disp. 20. sect. 2. num. 48.* Fagundez 1. *Eccl. præcept. lib. 3. cap. 1. §. 4.*

Pasqualig. & decif. 66. Marchin *de ord. tr. 3. p. 348.* casu necessitatis. Primum, quando, alii in peregrinatione diu puta per mensem, Missa caruisse. Imò, & in lemnioribus festis, eadem carere cogantur. Secundo, quando est magnus populi concursus ad Imaginem, vel ad altare, vel quando multi convenerint ad sollemnitatem, & non reperiunt eos Ecclesia. Tertiò, quando in Castris, pro militibus, & in litore pro navigantibus. Potest enim in his similibusque occasionibus, juxta Ecclesiam, vel intra ipsam, etiam dimissa sub dio, sacrificium fieri. Quod si adsit Ordinarius, cum ejus licentia, si non adsit, non est de ea loquendum, cum ipsa necessitas illam sufficiens tribuat, per autem exigit Altare, in quo superponantur sacra, cum ceteris necessariis ornamentis, ut in consequentibus, supponimus.

4. Possit in navibus, præsertim grandioribus, vel domo navigant, ex licentia Pontificis, docet Delugo *sect. 3.* At verò sufficere solam Episcopi licentiam, ninch. *de Sacram. q. 8. art. 3. disp. 1. n. 216.* negat Granado 3. *part. contravers. 6. tract. 1. d. 1. 3. 4.* namque idem Delugo. Omnes probabiliter.

§. II. De Episcopi potestate circa locum Sacrificij.

5. Non est difficultas, quod ad Episcopum, vel alium Prælatum pertineat consecrare, & benedicere Ecclesias, vel Oratoria publica (Oratorium publicum est etiam illud, in quo sit janua privata ad altare alicujus sæcularis, si adsit alia janua exposita pro publicis) sed solum difficultas est de duobus potestatis sacrificij locis infirmis n. 1. id est, de Oratorio profano, & de loco profano. In quibus tamen, clariora sunt questiones distinguendæ. Primum, an Episcopus possit concedere facultatem celebrandi, per modum actus in quocumque loco decenti domoque privata, profana aliorum, ipso Episcopo absente. Secundò, saltem idem possit in quocumque loco domus laici in domo profana aliorum, sed coram se seu ipso presente. Tertiò, an possit deputare Oratorium in eadem domo, ut ibi indifferenter ab omnibus per modum actus celebraretur. Quartò, an in domibus privatis profanis aliorum idem possit: de singulis separatim cebo tamen de quarta iustis de causis libens.

An Episcopus possit concedere facultatem celebrandi in domo alius in loco profano, sed decenti extra domum suam ipso absente.

6. Olim id potuit Episcopus, nunc verò non potest. Ita Delugo *de Euchar. disp. 10. sect. 2. num. 49.* Ratio potestatis est ampla concessio ipsi à sacris Canonibus n. 1. 2. afferendis, attributa. Ratio posterioris est potestatio Concilij Tridentini *sess. 22. in decr. de observ. in Missa. Ne patiantur* (inquit Tridentinum) Episcopi privatis in domibus, atque omnino extra Ecclesiam, & divinum tantum cultum dedicata Oratoria ab eorum privatis designanda, & visitanda, Sanctum hoc sacrificium secularibus, aut regularibus peragi.

7. Illud nota cum Suarez *de Sacr. disp. 81. sect. 3. observandum circa finem.* Layman. *lib. 5. tract. 5. cap. 5. num. 2.* aliiisque, quod licet Tridentinum restringat Episcoporum potestatem, non videtur tamen eis ablata potestas occurrente necessitatis casu, dispensandi, ut fecit sæpius, (quatenus rationabilis causa fuerit) in loco necesse, quamvis profanis usibus destinato, super altare, & ornato, Missam celebrare liceat. Ratio est, quod cum ejusmodi casus frequenter accideret, solent tamen necessaria est Episcopis talis dispensandi potestas maxime in Regionibus ab urbe remotioribus.